

24 Οκτωβρίου: Εορτάζει ο Άγιος Μεγαλομάρτυς Αρέθας και οι συν αυτώ Μάρτυρες

/ [Βίοι Αγίων](#)

Σήμερα, 24 Οκτωβρίου, η Εκκλησία μας τιμά τη μνήμη του [Αγίου Μάρτυρα Αρέθα](#), που έζησε και σε μεγάλη ηλικία μαρτύρησε στην Αιθιοπία, κατά τον 6ο αιώνα.

•

Γράφει ο Λάμπρος Σκόντζος, Θεολόγος

Η σημερινή αραβική χερσόνησος, πριν κατακτηθεί από τους μουσουλμάνους, ήταν γεμάτη από ακμάζουσες χριστιανικές κοινότητες. Το ίδιο και η απέναντι αφρικανική χώρα της Αιθιοπίας, η οποία παραμένει ως τα σήμερα, η μόνη χριστιανική χώρα της αφρικανικής ηπείρου.

Στα χρόνια που βασίλευε στο Βυζάντιο ο αυτοκράτορας Ιουστίνος Α΄ (518-527), ήταν βασιλιάς της Αιθιοπίας ένας ευσεβής ηγεμόνας ο Ελεσβαάν. Αντίθετα στην αντίπερα Υεμένη, στο αρχαίο βασίλειο της Σαβά, βασίλευε ένας τυραννικός, κακούργος και αιμοδιψής βασιλιάς, ο Δου-Νουάς. Είχε ασπασθεί τον Ιουδαϊσμό και είχε αλλάξει το όνομά του σε Γιουσούφ. Με τη βία και το δόλο κατόρθωσε να επιβληθεί στην ευρύτερη, λεγόμενη, Ευδαίμων Αραβία και να σχηματίσει ισχυρό στρατό, εκστρατεύοντας κατά γειτονικών χριστιανικών πόλεων και κοινοτήτων. Μισούσε θανάσιμα τους Χριστιανούς και είχε βάλει ως στόχο του να εξαφανίσει την χριστιανική πίστη από το βασίλειό του.

Μια από τις χριστιανικές πόλεις που ήθελε να κατακτήσει και να τιμωρήσει τους Χριστιανούς ήταν και η Ναζράν, η σημερινή πόλη Νεγράν στα βόρεια της Υεμένης. Αυτή η πόλη είχε πανάρχαια χριστιανική παράδοση, η οποία έφτανε στα χρόνια των Αποστόλων. Μάλιστα ευεργετήθηκε από τον γιο του Μ. Κωνσταντίνου, τον Κωνσταντίνο (337-361). Εκεί ήταν προεστός της χριστιανικής κοινότητας ένας ευσεβής και ηλικιωμένος σεβάσμιος άνθρωπος, ο Αρέθας, ο οποίος με την πίστη του και το παράδειγμά του, καθοδηγούσε τους πιστούς της πόλεως και απολάμβανε τον σεβασμό όλων.

Ο αντίχριστος βασιλιάς Δου-Νουάς – Γιουσούφ εκστράτευσε κατά της Ναζράν με 12.000 στρατό και στρατοπέδευσε έξω από τα τείχη της πόλεως. Απειλούσε πως αν οι κάτοικοι δεν απαρνιόνταν την πίστη τους στο Χριστό, θα σφαγιάζονταν όλοι. Οι Χριστιανοί κάτοικοι προέβαλαν σθεναρή αντίσταση και διαμήνυσαν στον βάρβαρο και αλλόθρησκο βασιλιά πως δεν θα αρνούνταν την σώζουσα πίστη τους. Φώναζαν με ένα στόμα το σύνθημα: «ούτε ένας προδότης ανάμεσά μας»! Είχαν πάρει την απόφαση να μαρτυρήσουν για το Χριστό!

Βλέποντας ο θηριώδης βασιλιάς ότι ήταν δύσκολο να κατακτήσει την πόλη και το σπουδαιότερο, να πείσει τους κατοίκους να απαρνηθούν την χριστιανική τους πίστη, σοφίστηκε ένα δαιμονικό δόλιο τέχνασμα. Έπεισε τους προεστούς της πόλεως ότι ήθελε να επισκεφτεί την πόλη εθιμοτυπικά και πως επιθυμούσε την ειρήνη. Μάλιστα έφτασε στο σημείο να ορκιστεί στο «θεό» των Ιουδαίων ότι οι προθέσεις του ήταν αληθινές. Οι προεστοί τον πίστεψαν, μπήκε στην πόλη και άρχισε να εγκωμιάζει τους κατοίκους για την ευγένειά τους και την πρόοδό τους. Αφού έφαγε και ήπιε, ζήτησε από τους προεστούς να ανταποδώσουν την επίσκεψη

στο στρατόπεδό του. Εκείνοι, εντυπωσιασμένοι από την δήθεν αλλαγή του ηγεμόνα, τον ακολούθησαν στο στρατόπεδό του, με προεξάρχοντα τον σεβάσμιο Αρέθα.

Μόλις μπήκαν στη σκηνή του έγιναν φανερές οι πραγματικές του προθέσεις. Ο τύραννος έδωσε διαταγή να συλληφθούν και να φυλακισθούν. Η πόλη ακέφαλη από τους προεστούς της, ήταν ανίσχυρη να αντισταθεί στον εχθρό. Οι στρατιώτες όρμισαν και την κατέλαβαν. Άρχισαν τις σφαγές και τις λεηλασίες με αλλόφρονα μανία. Τίποτε δεν έμεινε όρθιο. Με ιδιαίτερη αγριότητα βεβήλωσαν τους ναούς και τα σεβάσματα της πόλεως. Πήραν τα τίμια λείψανα του αγίου επισκόπου της πόλεως Παύλου, που είχε κοιμηθεί πριν δύο χρόνια και αφού τα βεβήλωσαν, τα έκαψαν. Οι κάτοικοι, κλήρος και λαός, συγκεντρωμένοι στις πλατείες προσεύχονταν στο Θεό και βοούσαν: «Είμαστε αποφασισμένοι να πεθάνουμε για το Χριστό»!

Αυτές οι φωνές εξαγρίωναν περισσότερο τους στρατιώτες, οι οποίοι είχαν βάλλει φωτιά και κατέκαιαν την πόλη από άκρου εις άκρον. Άρπαζαν τους κατοίκους και τους θανάτωναν με άγριο τρόπο. Έκαψαν ζωντανούς 477 κληρικούς, μοναχούς και μοναχές και μαζί τους 127 λαϊκούς. Οι υπόλοιποι έτρεχαν να κρυφτούν και να σωθούν από τη μανία των αλλοθρήσκων φονιάδων.

Κατόπιν ήρθε η σειρά του Αρέθα και των 340 συντρόφων του. Τον έφεραν μπροστά στον τύραννο να απολογηθεί για λογαριασμό των κατοίκων. Ήταν υπέργηρος 95 ετών. Παρ' όλα αυτά στάθηκε με παρρησία, ελέγχοντας τον ασεβή βασιλιά και διαβεβαιώνοντάς τον ότι θα μείνουν, τόσο αυτός, όσο και οι υπόλοιποι εδραίοι στην πίστη των πατέρων τους. Ότι ο Χριστός είναι ο αληθινός Θεός, ο Οποίος έγινε άνθρωπος για να σώσει το ανθρώπινο γένος. Ότι όλοι τους θα προτιμήσουν το θάνατο από την άρνηση του Σωτήρα Χριστού, ο Οποίος είναι η όντως ζωή. Παράλληλα ενθάρρυνε τους συντρόφους τους λέγοντάς τους: «Δεν υπάρχει ενδοξότερος θάνατος από το Μαρτύριο, διότι με αυτό συμμετέχουμε στο πάθος του Χριστού και γινόμαστε κοινωνοί της δόξης του». Και εκείνοι απαντούσαν με ένα στόμα: «Έχε θάρρος, τίμιε πάτερ, είμαστε πρόθυμοι να δεχτούμε μαζί σου αυτό το μακάριο τέλος. Να στεφανωθούμε με τον αμάραντο στέφανο του μαρτυρίου»!

Ο κακούργος βασιλιάς έγινε θηρίο από το θυμό του και διέταξε τον άγριο σφαγιασμό τους σε γειτονικό χείμαρρο. Εκεί τους οδήγησαν με βιαιότητα, κραδαίνοντας τα φονικά σπαθιά τους. Εκείνοι, με ηρωικό φρόνημα, προσευχήθηκαν και έδωσαν τον τελευταίο ασπασμό της αγάπης και της ειρήνης μεταξύ τους. Πρώτος σφαγιάστηκε ο γηραιός Αρέθας και κατόπιν οι άλλοι. Ο χείμαρρος γέμισε και έτρεχε σαν νερό το τίμιο αίμα τους. Έδωσαν στο Χριστό, ό, τι πολύτιμο είχαν,

το αίμα τους και τη ζωή τους!

Ο τόπος του μαρτυρίου τους έγινε πηγή αγιασμού για αιώνες. Οι πιστοί έτρεχαν να αγιαστούν και να θεραπευτούν από τα νοσήματά τους. Μια γυναίκα έτρεξε με το τριετές παιδί της για να χρησθεί από το τίμιο αίμα των Μαρτύρων. Ο βασιλιάς διέταξε να την κάψουν ζωντανή μαζί με το σπλάχνο της! Η μνήμη του αγίου Αρέθα, μαζί και των υπολοίπων Μαρτύρων εορτάζεται στις 24 Οκτωβρίου.